

[Udenrigsministeren]

Redegørelse

I. *Indledning*

Den foreliggende betænkning nr. 1006 indeholder en gennemgang af de i Danmark eksisterende statslige ordninger til støtte for private kapitaloverførsler til udviklingslandene.

De forskellige støtteordningers baggrund, funktion og betydning gøres til genstand for indgående analyse. Der foretages sammenligninger med tilsvarende ordninger i andre lande. De private kapitaloverførslers rolle i det internationale økonomiske samkvem mellem industrilande og udviklingslande vurderes historisk, aktuelt og i et nært fremtidsperspektiv. I et instruktivt generelt kapitel om den internationale økonomiske udvikling redegøres for strukturforandringer i de samlede ressourceoverførsler til udviklingslandene, nye former for direkte investering, udviklingen i den internationale handel og udviklingslandenes gældsproblemer.

Der er således tale om en nyttig kortlægning og en sober analyse af det vigtige tema, som indgik i udvalgets kommissorium. Allede herved vil betænkningen kunne få praktisk betydning, også på længere sigt.

Dernæst er der grund til at glæde sig over, at betænkningen og dens mange anbefalinger og forslag afleveres af et enigt udvalg. Dette må hilses med så meget desto større tilfredshed, som det kan konstateres, at de tanker og ideer, udvalget fremlægger, i udpræget grad er udtryk for den balance og det helhedssyn, udvalget selv angiver som sin vigtigste ledetråd. Det anføres således udtrykkeligt, at anbefalingerne er begrundet i ønsket om at øge den samfundsmæssige nyttevirkning i udviklingslandene af private kapitaloverførsler og samtidig gøre danske støtteordninger mere fleksible, således at et bredt udsnit af dansk erhvervsliv fuldt ud får mulighed for at gå ind i den internationale udvikling på dette område. Regeringen kan med tilfredshed konstatere, at udvalget har formået at tilgodese begge hensyn på samme tid – ikke som en serie kompromiser mellem vanskeligt forenelige hensyn, men netop som et samspil mellem faktorer og tiltag, som går hånd i hånd om opfyldelsen af de angivne målsætninger.

Betænkningen påviser således på overbevisende måde, hvorledes private kapitalover-

førsler og statslig udviklingsbistand ved at supplere og støtte hinanden kan lede til større og mere virkningsfulde ressourceoverførsler. Dette gælder f.eks. helt konkret på et område som blandede kreditter. Udvalget viser her, at det er muligt og nødvendigt at tænke udogmatisk uden i mindste måde at tilsidesætte fundamentale danske bistandspolitiske principper.

Ingen af de i betænkningen indeholdte konkrete anbefalinger vil medføre grundlæggende ændringer i de bestående støtteordninger. Bortset fra et enkelt punkt, som vil kræve lovændring, vil forslagene i øvrigt kunne gennemføres administrativt inden for de enkelte berørte kompetenceområder. Der vil dog i vid udstrækning være behov for, at de pågældende ændringer og tilpasninger udformes og gennemføres i et nøje samvirke mellem flere forskellige myndigheder og organisationer. Som det vil fremgå af de følgende, mere konkrete kommentarer til de enkelte hovedområder, som betænkningen dækker, er denne proces allerede i et vist omfang iværksat.

II. *Eksportkreditgarantiordningen (§ 7)*

Udvalget finder, at den kreditgarantigivning til eksport til udviklingslandene, som finder sted med hjemmel i § 7 i lov om internationalt udviklingsamarbejde, og som vedrører den kvantitativt vigtigste form for private kapitaloverførsler fra Danmark til udviklingslandene, bør videreføres og i det væsentlige administreres efter de samme principper som hidtil. Navnlig foreslås der ingen ændringer for så vidt angår de gældende kreditværdighedskriterier og ej heller med hensyn til den vurdering af udviklingsmæssige hensyn, som indgår i behandlingen af ansøgninger om kreditgaranti i henhold til § 7. Derimod konstaterer udvalget, at forskellene mellem § 7-kreditgarantiordningen og den almindelige eksportkreditgarantiordning efterhånden er blevet så beskedne, at der ikke længere er nogen reel begrundelse for at opretholde særskilte administrationer af de to ordninger. Udvalget foreslår på denne baggrund, at der gennemføres en lovændring, hvorved § 7-garantiordningen overføres til eksportkreditrådet, der i forvejen administrerer den almindelige eksportkreditordning. Regeringen kan tilslutte sig dette forslag, og